

IV. Kildeskatten.

A. Ikrafttræden.

Det er regeringen hensigt, at kildeskatten skal træde i kraft fra 1. januar 1969.

B. Selvstændig beskatning af hustruindkomst.

Ved kildeskatten skal gennemføres en selvstændig beskatning af den udearbejdende hustrus indtægt ved lønarbejde og selvstændig erhvervsvirksomhed.

Det kan måske vise sig praktisk at arbejde med flere skalaer for at opnå en rimelig fordeling af skattebyrden på de forskellige grupper af skatteydere. Det materiale, der har været forelagt udvalget, viser, at en ophævelse af sambeskatningen, der gennemføres samtidig med en ophævelse af hustrufradraget, vil medføre en socialt urimelig fordeling af skattebyrden. Ægtepar med samlet indkomst under ca. 30.000 kr. vil i så fald ikke få del i den tilsigtede skattelettelse, medens ægtepar med højere indtægter vil få særlig stor skattelettelse. Det må derfor overvejes at bibeholde hustrufradraget eller at indføre en form for hustru- eller familiefradrag i de tilfælde, hvor hustruen har selverhverv. Dette fradrag kan evt. gives som et fradrag i skatten. Der kan også blive tale om at anvende forskellige former for „splitting“ af indkomsten, før skatten beregnes ved hjælp af en enheds-skala.

For medhjælpende hustruer bør overvejes rimeligheden af at indføre et særligt fradrag.

C. Lønmodtagerfradraget og standardfradraget.

Der har været rejst spørgsmål om en ophævelse af standardfradraget. Regeringen finder det dog rigtigt, at dette fradrag opretholdes, men er villig til at drøfte en reduktion mod en tilsvarende forhøjelse af lønmodtagerfradraget.

D. Der har været enighed om at finde frem til en ordning, så man undgår de særlige regler om nedslag i skatteansættelsen for folkepensionister m. fl. Regeringen er enig med udvalget i, at det formentlig vil være mest hensigtsmæssigt at lade disse nedslags-

regler erstattes af en forhøjelse af pensionsydelseerne.

E. Finansministeren har stillet ændringsforslag, hvorefter de særlige regler om indeholdelse af skat hos medhjælp i privat husholdning og i landbruget fastsættes senere, således at der bliver mulighed for at drøfte den nærmere ordning med de interesserede organisationer. Reglerne bør udformes således, at den almindelige husmoder ikke skal medvirke ved skatteopkrævningen.

V. Fradragsreglerne.

En forenkling og oprydning i fradragsreglerne bør gennemføres.

A. Personbefordringsfradrag.

Det nugældende fradrag for udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads ændres således, at de 400 kr. forhøjes til 600 kr., overgrænsen på 1.800 kr. forhøjes til 2.000 kr.

Reglen vedrørende fradrag for udgift til befordring mellem flere samtidige arbejdspladser bør ændres således, at den kun gælder, hvor den skattepligtige har mindst 2 arbejdspladser uden for bopælen.

B. Fradrag for gaver (ligningslovens § 8.A.).

Denne regel bør ophæves.

Den tilsvarende regel, hvorefter der kan opnås fradrag for gaver til foreninger, institutioner, fonds el. lign. ved at benytte ligningslovens § 14, stk. 2, der giver ret til fradrag for „løbende ydelser“, såsom aftægts- og underholdsydelser, ændres således, at der ikke kan opnås fradrag, når den skattepligtige har påtaget sig en forpligtelse ved en gavedisposition.

C. Sygekassekontingent m. m.

Regeringen er villig til at overveje, om fradragsretten for kontingenter og præmier til sygekasser og sygeforeninger bør ophæves, såfremt en sådan ændring kan gennemføres, uden at rimelige hensyn til de enkelte grupper tilsidesættes.

D. Kapitalbindingsfradraget.

Regeringen vil foreslå, at retten til fradrag for indskud på kapitalbindingskonti ophæves.